

תת"ע 6260/09/21 - בדיע חמוד נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תתע"א 6260-09-21 מדינת ישראל נ' חמוד
תיק חיצוני: 14216501396

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	בדיע חמוד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
החלטה	

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 3.10.21.

עיינתי בטיעוני המבקש בבקשה, ומשלא ניתנה תגובת המשיבה, ניתנת החלטתי על בסיס החומר הקיים.

היה מקום לדחות את הבקשה על סף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)); ומן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש (סירב לקבל) ביום 16.10.21; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה למעלה מ-6 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שיהיו שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - המבקש קיבל את ההזמנה לדיון עם ההזמנה לדיון במועד ביצוע העבירה והוא חתום על אישור המסירה, כפי האמור בפרוטוקול הדיון ואישור המסירה אשר צורף לכתב האישום המצוי בתיק בית המשפט; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו. אלא שלטענת המבקש, יום לפני הדיון - בתאריך 2.10.21 הוא עבר עקירה כירורגית, והתקשר לבית המשפט ואמר שאין באפשרותו להתייצב עקב כאבים ממושכים,

ונאמר לו לשלוח בפקס אישור רפואי וכי הוא יקבל זימון חדש בדואר. טענה זו, בדבר פניה מוקדמת לבית המשפט, נטענה בעלמא ללא כל אסמכתא; וגם אם נקבל את הטענה כי הנאשם אכן התקשר לבית המשפט, הרי שאין בעצם פנייתו הטלפונית הנטענת של הנאשם כדי לפטור את המבקש מהתייצבות לדיון, ואין מקום לצאת מנקודת הנחה שבית המשפט ידחה את הדיון, והייתה מוטלת עליו החובה לבדוק ולברר אם נדחה הדיון ולא יזוהר מועד, או אז היה מגלה כי לא ניתנה דחיה (ולמעשה לא הוגשה כל בקשה). לפיכך, נפל פגם בהתנהלותו של המבקש, כשהחליט על דעת עצמו שלא להתייצב לדיון מבלי שהוגשה בקשה וניתנה החלטה מבעוד מועד, ואין לו להלין אלא על עצמו.

על כך יש להוסיף כי המבקש לא גילה כל עניין בדיון שהתקיים, על אף שהיה מודע לקיומו, לא טרח לבדוק מה נקבע בהיעדרו בדיון, ופנייתו לבית המשפט לצורך ביטול פסק הדין רק לאחר כ- 6 חדשים נעשתה בשיהוי משמעותי ולא מוסבר; ואין גם באישור רופא השיניים שצורף כדי להעיד על המניעה של הנאשם מלהתייצב לדיון.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו.

בנסיבות שלפניי, הנאשם לא העלה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט; והמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, להוכיח את חפותו, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ויפים לענייננו דברי בית המשפט ברע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020): "המערער הסתפק בטענה כוללת לפיה רצה להשמיע את גרסתו בפני בית המשפט אולם לא פירט דבר מעבר לכך. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הרים את הנטל המוטל על בעל דין המבקש את ביטולו של פסק דין.".

גם העונש שהושת על המבקש (6 חודשי פסילה בפועל וענישה נלווית) הינו סביר, בהתחשב בחומרת העבירות (נהיגה ברכב משא ללא רישיון מתאים לסוג הרכב, ואי החלפת דיסקה יומית, וללא ביטוח) ובעברו התעבורתי (62 הרשעות קודמות); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"ב, 15 מאי 2022, בהעדר הצדדים.